Un nou volum dedicat Liceului „N. Bălcescu" din Pitești

Secera și ciocanul, 5329 din 6-VII-971

În 1966, cea mai veche și mai prestigioasă instituție argeșeană de învățămînt, Liceul „Nicolae Bălcescu" își sărbătorea centenarul. Tot atunci vedea lumina tiparului și prima sa monografie, elaborată de profesorii Tudor Popescu și Nicolae Vlad. De curînd, sub egida Comitetului județean pentru cultură și artă, a apărut un nou volum dedicat venerabilei instituții școlare : **„Liceul Nicolae Bălcescu din Pitești, puternic focar de învățămînt și cultură. Documente inedite"**, sub îngrijirea profesorilor Marin Bădescu și Nicolae Mateescu.

Concepută mai ales ca o culegere de mărturii de arhivă (reproduse integral) privitoare la activitatea mai veche și mai recentă a școlii, lucrarea cuprinde în structura sa și un „scurt istoric" menit să jaloneze principalele etape de dezvoltare. De la gimnaziul creat în 1866, în urma cunoscutei legi a învățămîntului de după Unire, cu scopul de a deservi districtele Argeș, Muscel, Olt, Vîlcea și Teleorman, urmărim un drum în care se oglindește în mare măsură devenirea întregului învățămînt românesc. „Aceea ce îi mai lipsește spre a deveni un adevărat gimnaziu este că nu are local propriu, al său și că cel actual este foarte egrasios, umed, strîmt și cu toate defectele posibile" — se arăta într-un document din 1873. Din 1899 liceului îi stă la dispoziție un local propriu, iar un imobil al internatului se va adăuga ulterior...

Că Liceul „Bălcescu" a constituit întotdeauna un puternic focar de cultură stă mărturie rolul de inițiator pe care l-a avut în viața spirituală a orașului, a județului. Aici a fost înființată prima bibliotecă publică din localitate, aici s-au ținut de-a lungul anilor numeroase conferințe și congrese, aici s-au înființat societăți literare și științifice. În „cartea de aur" a școlii sînt înscrise numele unor cunoscute personalități ale culturii și științei românești care au învățat sau au predat la catedrele sale : Ion Minulescu, George Ulieru, George Vîlsan, Schweitzer-Cumpăna, Virgil Tempeanu, Ion Barbu, Tudor Teodorescu-Braniște, Vladimir Streinu, Dan Simonescu, Mihail Ghelmegeanu, N. I. Apostolescu ș.a.

„Corpul documentelor", cea mai extinsă secțiune a volumului, se deschide cu un raport al Consiliului general Argeș către primarul „comunei urbane Pitești" prin care îl înștiințează că a fost alocată din bugetul curent „cifra de lei 8 000 pentru edificarea încăperilor pentru clasele gimnaziale ce urmează a se înființa în acest oraș pentru băieți" și numără aproape 200 de piese de arhivă, inclusiv procesul verbal din 1957 al consiliului pedagogic în care a fost propusă denumirea actuală a liceului.

Un limbaj sec al rapoartelor, ordonanțelor, dărilor de seamă devine interesant prin cantitatea de informație pe care o conține, prin ilustrarea necomentată dar autentică a învățămîntului nostru de-a lungul unui întreg secol. Probleme materiale și financiare nerezolvate, numiri de profesori, programe de studiu, metode de învățămînt, donații către școală — iată aspecte relevate în majoritatea paginilor.

Autorii și-au propus ca prin autenticitatea și valoarea documentelor să contribuie la stimularea „cunoașterii și păstrării tradițiilor înaintate, să mijlocească atragerea cititorului spre reflecții cu pozitive valențe în domeniul ridicării continue a nivelului de educare a tinerei generații". Recenta apariție editorială piteșteană se înscrie astfel ca o contribuție la istoria învățămîntului, ca un autentic act de cultură.

IULIAN MODEL